

СТАНОВИЩЕ

за конкурс за академична длъжност „доцент“, обявен за нуждите на СУ „Св. Климент Охридски“ (ДВ, 9/02. 02. 2016 г.), с единствен кандидат
гл. ас. д-р Таня Иванова Казанджиева

За обявения от СУ „Св. Климент Охридски“ конкурс за академична длъжност доцент (ДВ, бр. 9/02. 02. 2016) по научното направление 2.1. Филология (Българска литература за деца и фолклористика) е подал документи единствен кандидат: д-р Таня Иванова Казанджиева, главен асистент в същия университет.

През 1990 г. Таня Казанджиева е завършила две университетски специалности в СУ „Св. Климент Охридски“ и е магистър по френска филология и предучилищна педагогика.

През 1996 г. получава висша европейска диплома по „Европейска цивилизация“ от Европейския университетски център в Нанси, Франция. Специализирала е „Информация и комуникации“ в Университет Нанси – II, Франция.

През 2006 г. защитава научна и образователна степен „доктор“ с тема на дисертационния труд „Медия, фолклор и етнокултурна идентичност. Балканската фолклорна култура в медийното пространство на вестниците „Македония“ и „Тракия“ от началото на ХХ век“ с научен ръководител проф. д-р Надежда Драгова.

Таня Казанджиева има много добър и разностранен професионален опит. Работила е като главен специалист в отдел „Връзки с обществеността“ в Агенцията по заетостта към МТСГ (1993-1994); репортер в емисия „Новини“ на Ефир 2 – БНТ (1993-1994); репортер в новинарската емисия

„Календар“ на Нова телевизия и редактор във в. „Македония“ (1996-1998); пресаташе на министъра на отбраната (2000-2001); държавен експерт в дирекция „Връзки с обществеността“ на Министерство на отбраната (1998-2013). През 2009- 2010 г. работи като хоноруван преподавател по литература в „СУ Св. Климент Охридски“, а през 2013 г. след конкурс е избрана за главен асистент във ФНПП – СУ „Св. Климент Охридски“ като преподавател по детска литература. Успоредно с това от 2013 г. работи в Радио София – БНР като автор и редактор на младежкото предаване „Джинджифил“ (2013-2016) и редактор и водещ на рубриката „Особен поглед“ (от 2015 досега).

Таня Казанджиева работи и по редица благотворителни проекти, била е директор на изложба „България в НАТО“, участва и организира семинари по „Връзки с обществеността“ съвместно със структури от НАТО и ЕС.

Владее отлично френски език, има добри познания по английски и руски езици.

Научните области, в които се реализира, са литература, фолклор, антропология, медии, връзки с обществеността, интеркултурна комуникация, културен туризъм и др.

Таня Казанджиева участва в конкурса с две книги, издадени след защитата на докторската ѝ дисертация. Първата е антология, на която тя е редактор и съставител – „Македонска звезда“ – ретроспективна антология за малките българи“ (2012 г.) и сборникът със статии и студии по проблеми на детската литература „Фрагменти от българската литература за деца и юноши – XX век“ (2016 г.). Списъкът с публикации включва заглавията на 17 статии, 15 от които са издадени след защитата на докторската ѝ дисертация. Участвала е в множество научни форуми с доклади в областта на литературата, фолклора и етнологията.

В съответствие с чл. 21, ал. 1, т. 2 от Закона за висшето образование, чл. 24, ал. 3, от Закона за развитието на академичния състав на Република България и съгласно чл. 26, ал. 2, т. 2 от Правилника за устройството и дейността на СУ „Св. Климент Охридски“ Таня Казанджиева представя в конкурса за доцент сборник от осем статии по темата на обявения конкурс, както и антология, включваща голяма част от анализирания текстове, в общ обем от 180 страници.

Струва ми се уместно да кажа, че познавам научната работа на Таня Казанджиева от 2009 г., когато работихме като хонорувани преподаватели във ФНПП, а през 2013 г. бях член на научното жури в конкурса за главен асистент, на който тя се представи успешно. Идеята за книгата „Фрагменти...“, с която тя се представя в конкурса за доцент, е възникнала, според авторката, след многократното ѝ участие в научните конференции, организирани от Института за литература при БАН, на които сме били много често заедно.

Таня Казанджиева проявява научен интерес основно в областта на българската детско-юношеска литература. Осемте статии в книгата се обединяват около две основни линии. Едната показва усилията на авторката да се направи преглед на периодичния печат (главно детско-юношески), другата прави културологичен прочит на автори и произведения, някои от които знакови за българската литература, други вече позабравени.

Първата от статиите „Македонска звезда“ – първото списание за българчета извън пределите на родината (1908 – 1910)“ продължава усилията на Таня Казанджиева да изследва въпросното списание след издаването на споменатата по-горе антология. Представени са авторите писатели и художници, работили в списанието, в контекста на политическата обстановка на Балканите, социокултурните фактори и литературната атмосфера у нас от

началото на миналия век. Идеята, че списанието и вестникът създават културна среда за запазването на културната памет и етнокултурната идентичност на българина (в това число емигрант и бежанец) е водеща и в други публикации („Запазване на етнокултурната идентичност на македонските и тракийските бежанци след Илинденско-Преображенското въстание във вестниците „Македония“ и „Тракия“). В контекста на колегиалния диалог бих подчертала факта, че началото на българския детско-юношески периодичен печат е поставено преди Освобождението (1871 г. със сп. „Пчелица“), а не след него, както твърди авторката в първата статия. Друга статия, която влиза в диалог с коментираните вече, е „Легендите във вестник „Македония“ – мигрантска литература за деца и юноши“. За разлика от първата, тук авторката, на базата на теоретичен коментар на жанрови белези на приказката и легендата и базирайки се на конкретен емпиричен материал, стига до извода, изтъкван вече и от други изследователи на детската литература, че жанровата принадлежност на един текст се определя не от формални жанрови белези, а от рецептивните нагласи на читателите.

Вярна на усета си да изследва детската литература от първоизворите, т.е. в периодиката, където тя за пръв път вижда бял свят, Таня Казанджиева посвещава не малко усилия да открие тенденции, нагласи, но и позабравени днес имена и книги на страниците на „Детска радост“, „Прозорче“, „Детски живот“, „Градинка“. В статиите „Литературата като философия – разказите в сп. „Детска радост“ (1933-1934)“, „Змей Горянин в периодиката за деца от средата на XX век – проявления“ и „Родният край като спомен в произведенията на Дора Габе, Константин Петканов и Бленика, публикувани в списание „Прозорче“ (1939-1941)“ се коментира участието на българските писатели за деца в периодичния печат между войните. Наред със знакови имена като Ангел Каралийчев и Дора Габе, незаслужено забравените Емил

Коралов и Змей Горянин, изследователката проследява и творчеството на неизвестните за литературно неизкушения читател днес творци на литературата за деца като Вера Бояджиева – Фол и Бленика.

Иновативност в избора на изследователско поле е проявен и в статията „Приказките на поетите – Асен Разцветников, Йордан Стубел, Емануил Попдимитров“. Дискутирайки литературни приказки на тримата известни поети, Таня Казанджиева за пореден път потвърждава факта, че в литературното си творчество за най-малките нашите писатели са еднакво добри, като в поезията, така и в прозата. И че тяхното творчество за деца е много по-богато в жанрово отношение, отколкото написаното от тях за възрастни.

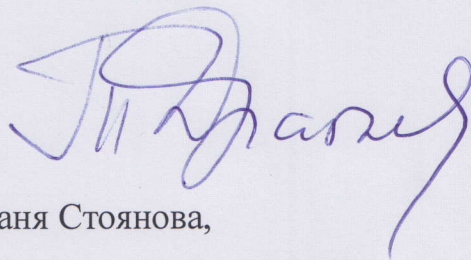
Приносен момент в изследването на периодичния печат е анализирането на графичното оформление. На няколко места в статиите се обръща внимание на модерния за началото на миналия век у нас сецесион, койно слага отпечатък върху оформлението на печата за деца, както и на художниците, които заедно с писателите и редакторите, дават облика на едно списание и вестниче за деца. Факт, който е от особена важност, когато става въпрос за детска книга.

Впечатляващ е прочитът, който се прави в последната статия от „Фрагментите“ „Двуизмерният творец – Асен Босев в ХХІ век (културологичен прочит)“. Проблемът за двойното битие на писателя, за невъзможността да се избегне конюнктурата, за необходимостта да се съобрази с цензурата и за единствено възможното място да бъде свободен, литературното творчество, става все по-актуален във времето, когато правим нов прочит на нашата литературна класика. Особено когато говорим за творци от ранга на Асен Босев. Доказателства за актуалността на неговото

творчество Таня Казанджиева търси в най-сигурната опора за всеки, заел се да пише за деца – хуморът.

Научната продукция на Таня Казанджиева е принос в изследователската работа в полето на детската литература. Най-важното при оценката на тия приноси е да се отбележи иновативният ѝ подход в избора на изследваните теми. Проблемите се коментират в един широк политически, социокултурен и литературен контекст. Правят се връзки с фолклора и особено с тия негови проявления и жанрови форми, които имат пряко отношение към литературата за деца. Тук авторката показва добра теоретична култура и библиографска осведоменост. Познават се добре както теоретични постановки на чужди и български учени, в това число колеги, занимаващи се с детска литература и техните последни изследвания, така също и богатият емпиричен материал. Прави впечатление нагласата на авторката да работи с периодика, което ѝ дава възможност да изследва творби, които днес са малко познати или съвсем забравени. А тяхното познаване би уплътнило представите за детската литература и за културния ни живот във времето, когато са били създадени. Както и да допринесе за създаването на една история на българската детска литература, каквато все още нямаме.

Казаното дотук ми дава основание да заявя, че давам положителна оценка на научната продукция на Таня Казанджиева и препоръчвам да ѝ бъде присъдено научно звание „доцент“.

15.05.2016

доц. д-р Таня Стоянова,

ЮЗУ „Неофит Рилски“, Благоевград